

delar med det i vissa framåtskridande men inte klart expansiva kommuner förekommande planeringsbehovet bör därför öppnas. Detta blir fallet om av den garanterade nybyggnadsramen för bostadsbyggnadsplanens tredje år kunde avsättas en mindre del för fördelning på kommuner utanför den klart expansiva kretsen, vilka dock kan visa på ett konkret planerat och godtagbart byggnadsprogram som täcker även detta tredje år. Möjligheterna till sådan kommunal planering torde öka i takt med att kommunreformen genomförs. För att få en avsedd metod i vart fall försöksvis prövad, torde riksdagen vid sin prövning av nybyggnadsramen för år 1972 böra föreslå Kungl. Maj:t att tillämpa förordade ändrade fördelningsgrunder och öppna möjlighet att — om så möjligen erfordras — öka nämnda ram i erforderlig utsträckning.

Vi hemställer på anförda skäl,
att riksdagen

a) som sin mening ger Kungl. Maj:t till känna vad i motionen anförts om försöksvis ändrade grunder för bostadsbyggnadsplanen,

b) bemyndigar Kungl. Maj:t att besluta om för tillämpning av förordade ändrade grunder erforderlig utökning av ramen för bostadslån för nybyggnad för år 1972.

Stockholm den 22 januari 1970

Olle Östrand (s)

Anders Haglund (s)

Olle Westberg (s)
i Hofors

Nr 239

Av herrar **Berndtsson** och **Mattsson**, om ökade resurser för iordningställande av parkeringsplatser.

Det allmänna vägnätets utbyggnad lika väl som de många statsbidragsbyggda vägarna anknyter ofta till platser som är eftertraktade som rekreativställen och mycket besökta av allmänheten, såsom badplatser, mindre tilläggsplatser för nöjesbåtar, fritidsområden samt vackra utsiktsplatser i

naturen. När utvecklingen nu gör det möjligt för allt fler och fler att hålla sig med bil, och den förkortade arbetstiden och det ökade behovet av rekreation gör det möjligt att med sin bil komma ut till de ovan nämnda aktiviteterna har det ökade bilantalet skapat problem genom att det på många ställen saknas uppställningsplatser för parkering av de besökandes fordon.

På många ställen saknas helt möjligheter för bilägarna att på ett tillfredsställande och lagenligt sätt ställa ifrån sig bilen för att koppla av med en stunds rekreation. Den på detta sätt parkerade bilen kan bli en fara för den övriga trafiken eller till stort men för intilliggande markägare. De olämpliga parkeringsförhållandena förorsakar då många gånger skada på både vägen och intilliggande mark. Även parkeringsskador på bilarna förekommer.

För att i någon mån försöka lösa dessa problem har både enskilda och kommuner gjort lovvärda insatser för att ordna parkeringsförhållandena. Detta har sällan kunnat ske i sådan omfattning att behoven kunnat tillgodoses.

När en kommun för kommuninnevärnarnas behov har byggt ut en parkeringsplats vid t. ex. en båt- eller badplats, dit allmän väg leder, blir platsen i fråga ännu mer attraktiv och drar till sig bilburna besökare från helt andra orter och län. Någon utökning av kommuninnevärnarnas möjlighet att få parkera sina bilar har trots kommunens åtgärder ej åstadkommits. Någon service för den egna kommunen har investeringen ej medfört.

Detta talar för att ordnandet av uppställningsplatser eller parkeringsplatser för bilar vid våra rekreationsorter borde läggas under vägförvaltningarnas administration och jämföras med allmän väg vad gäller statsbidrag till både byggande och underhåll.

Även när det gäller parkeringsplatser som ligger i anslutning till väg, till vilken utgått statsbidrag, borde det övervägas att låta bidrag utgå även till iordningställande av parkeringsplats och till dess underhåll.

Med anledning av ovanstående får vi hemställa,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en överarbetning av bestämmelserna om bidrag till väghållning och vägunderhåll ävensom av statsbidragsgivningen till enskilda vägar, i syfte att åstadkomma den i motionen begärda vidgade tillämpningen av bidragsgivningen.

Stockholm den 22 januari 1970

Henry Berndtsson (fp)

Lennart Mattsson (cp)
